

Aleg. 16

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zaprowadzenia miejskich opłat od wina, moszczu winnego i owocowego w król. stoł. mieście Lwowie.

Wysoki Sejmie!

Prezydyum miasta Lwowa, urzędujące w zastępstwie rozwiązanej podówczas Rady miejskiej, na posiedzeniach z dnia 12. i 19 września 1912 uchwaliło projekt ustawy, zaprowadzającej miejskie opłaty od wina, moszczu winnego i owocowego w mieście Lwowie.

Powyższe uchwały Prezydyum miasta — wskutek reskryptu Wydziału krajowego z dnia 1. marca 1913 L. 148.943 — zatwierdziła w całej osnowie nowoukonstytuowana Rada miejska uchwałami, powziętymi po myśli § 86. statutu m. Lwowa na posiedzeniach z dnia 3. i 10. kwietnia 1913, ostateczną zaś redakcyę nadała wspomnianemu projektowi — wskutek reskryptu Wydziału krajowego z dnia 26. sierpnia 1913 L. 102.583 — uchwałami z dnia 25. września i 9. października 1913.

Projektowane opłaty mają wynosić:

- 1) od wina i moszczu winnego w beczkach po 13 K. od hektolitra;
- 2) od wina we flaszkach po 26 K. od hl;
- 3) od wina musującego t. zw. szampańskiego,
 - a) pochodzącego z krajów państwa austr. węgierskiego po 50 K. od hl.
 - b) zagranicznego po 70 koron od hl;
- 4) od moszczu owocowego po 3 K. od hl.

Opłaty te mają być wprowadzone w miejsce dodatku gminnego do c. k. państwowego podatku od wina, zezwolonego ustawą z 19. marca 1874 Nr. 20 Dz. u. kr. w wysokości 100% rzeczzonego podatku t. j. w wysokości 1 zł. 80 ct w. a. od wiadra niższo-austryackiego

Z tego dodatku miała gmina — według przecięcia z ostatniego trzechlecia — 60.000 K. rocznie, z projektowanych opłat zaś spodziewa się osiągnąć dochód o 90.000 K. wyższy, t. j. 150.000 K. rocznie.

Potrzebę zaprowadzenia opłat od wina uzasadnia Prezydyum Magistratu m. Lwowa w piśmie swem z 9. września 1913 L. M. $\frac{110.191}{11.}$ 1912 w następujący sposób :

Liczne i wielkie zadania społeczne, jakie gmina miasta Lwowa na różnorodnych polach działalności publicznej ma do spełnienia, wzrastają z roku na rok z szybkim rozwojem miasta i wymagają, by tym słusznym zadaniom sprostać — coraz to większych ofiar pieniężnych. Przyrost jednak dochodów gminy król. stoł. miasta Lwowa, podobnie jak i innych miast stołecznych, jest tak znikomy, że Reprezentacya miasta Lwowa, która równowagę budżetową od kilku lat utrzymuje tylko z nadzwyczajną trudnością i z roku na rok dla braku funduszków odkłada wykonanie zadań dla miasta koniecznych i potrzebnych, przyszła do przekonania, iż chcąc na przyszłość tym zadaniom sprostać, musi się oglądnać za nowemi źródłami dochodów.

Wiadomo bowiem Wysokiemu Sejmowi, że miasto Lwów ponosi znaczne ciężary podatkowe przez kosztowne i uciążliwe sprawowanie poruczonego zakresu działania, na kwatery wojska, na utrzymanie szkół średnich i ludowych, których to ostatnich budżet z roku na rok gwałtownie wzrasta. Na utrzymanie straży wojskowo policyjnej, która obecnie wymaga zwiększenia, na szpital powszechny i liczne zakłady dobroczynności publicznej, z których znowu korzystają bardzo liczne osoby z całego kraju, na stłumienie epidemii i t. p.

Wielkiego wyboru w wyszukaniu nowych źródeł dochodu gmina miasta Lwowa niema, gdyż źródła te wykorzystane zostały przez państwo, kraj i gminy. Pozostają tylko dodatki do podatków bezpośrednich, są one jednak, z wyjątkiem jeszcze dodatku do podatku domowo-czynszowego, bardzo wysokie. Podwyższenie zaś tego ostatniego dodatku odbiłoby się nader ujemnie na kieszeni wszystkich mieszkańców miasta a głównie najuboższych, gdyż spowodowałoby niestosunkową zwyżkę cen mieszkań posuniętą obecnie już i tak do niemożliwości.

Wobec powyższego stanu rzeczy postanowiło Prezydyum miasta, urzędujące w zastępstwie Rady miejskiej, w myśl § 112. ustęp. 5. statutu miejskiego, zasilić skarb miejski na innej drodze i uchwaliło wnieść do Wysokiego Sejmu petycję o zatwierdzenie projektu ustawy, zaprowadzającej w zamkniętem mieście Lwowie — miejskie opłaty konsumcyjne od wina i moszczu winnego w miejsce dotychczasowego dodatku gminnego do c. k. podatku liniowego konsumcyjnego. Ze względu, że jest to artykuł zbytorny i dotychczas stosunkowo niezbyt wysoko opodatkowany, zasługuje zdaniem Prezydyum wspomniany projekt na wszechstronne uwzględnienie.

Za wzór dla projektu ustawy posłużyła gminie miasta Lwowa ustawa krajowa z 15. kwietnia 1910. Dz. u. kr. Nr. 122 o zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych w Krakowie.

Wobec tego, że Wysoki Sejm przyznał już prawo pobierania opłat od wina gminie miasta Krakowa — nie powinna być i gmina król. stoł. miasta Lwowa odmiennie traktowaną, zwłaszcza, że wiele okoliczności przemawia raczej za życzliwszem poparciem gminy lwowskiej szczególnie na polu opłat konsumcyjnych. Opłaty konsumcyjne w ogólności, które na mocy cytowanej ustawy pobiera obecnie Kraków, są znacznie wyższe od obecnych opłat lwowskich, pomimo, że tytuł gminy miasta Krakowa do tych opłat jest o wiele słabszy. Lwów bowiem uzyskał swe opłaty konsumcyjne za zniesienie wyłącznego prawa propinacyi, którego wartości jednak ekwiwalent w opłatach zaprowadzonych ustawą kraj. z 18. grudnia 1881, Dz. u. kr. Nr. 48 ex 1883 względnie z 1. sierpnia 1911 Nr. 109 Dz. u. kr. nigdy nie wyrównał. Kraków zaś prawa propinacyi w ścisłym tego słowa znaczeniu nigdy nie posiadał, a mimo to, jak wyżej udowodniono, pobiera obecnie opłaty konsumcyjne od lwowskich o wiele wyższe.

Gmina miasta Lwowa natrafiała przy podwyższeniu opłat od trunków zawsze na trudności i przez lat 8 czekała na zatwierdzenie ustawy z 1. sierpnia 1911 Nr. 109 Dz. u. kr. o podwyższeniu miejskich opłat od palonych napojów spirytusowych, skutkiem czego poniosła stratę co najmniej 1,000.000 koron i nie mogła uwolnić od opłaty spirytus denaturowany, by przyjść z pomocą przy uwolnieniu tego ostatniego artykułu od opłaty przemysłowcom i ludności ubogiej.

Wymienione wyżej uchwały Prezydyum miasta i Rady miejskiej w sprawie zaprowadzenia opłat miejskich od wina zostały w gminie należycie — po myśli § 93 statutu m. Lwowa — ogłoszone, a wpłynął przeciw nim jakoteż przeciw uchwałom

dotyczącym podwyższenia opłat miejskich od piwa, jeden tylko protest, mianowicie Zwierzchności gminnej w Zamarstynowie, która poprzednio jeszcze wniosła analogiczny protest do c. k. Namiestnictwa, poparty relacjami Wydziału powiatowego do c. k. Namiestnictwa i Wydziału krajowego.

Protest gminy Zamarstynowa opiera się na tej podstawie, że — w myśl Art. V. ustawy z dnia 18. grudnia 1881 Nr. 48 ex 1883, — ustanowione w Art. III. tej ustawy miejskie opłaty konsumcyjne od trunków pobiera gmina miasta Lwowa w całym okręgu zamkniętym rogatkami i linią akcyzową dla poboru rządowego liniowego podatku konsumcyjnego, a zatem i na terytoryalnych częściach przyległych gmin wiejskich Zamarstynowa, Kleparowa i Kulparkowa, które należą do okręgu akcyzowego miasta Lwowa.

Wedle dalszego ustępu powołanego artykułu ustawy, wzajemne stosunki i zobowiązania między gminą m. Lwowa, a wymienionymi gminami wiejskimi, określają układy, zawarte z temi gminami wiejskimi w roku 1879

Otóż gmina Zamarstynów twierdzi w swym proteście, że powyższa umowa nie upoważnia wcale gminy m. Lwowa do samoistnego i samowolnego zaprowadzenia względnie podwyższania swych opłat gminnych na terytoryum Zamarstynowa, objętem linią akcyzową i uważa za rzecz niesłuszną i krzywdzącą, aby ludność tej części Zamarstynowa, która jest objęta linią akcyzową, a stanowi $\frac{3}{4}$ całej ludności tej gminy, opłacała znacznie większe należitości, aniżeli część gminy poza linią akcyzową

Wreszcie żąda gmina Zamarstynów, aby opłaty, pobierane przez gminę Lwów na jej terytoryum, były używane wyłącznie na cele inwestycyjne gminy Zamarstynowa, co tembardziej uważa za uzasadnione, że w myśl ostatniego ustępu Art. V. powołanej wyżej ustawy — gmina Zamarstynów nie jest uprawniona w terytoryum, objętem okręgiem akcyzowym miasta Lwowa pobierać na potrzeby gminne dodatki do podatku konsumcyjnego od trunków i od innych artykułów konsumcyjnych.

Rozpatrując powyższe zarzuty gminy Zamarstynowa stwierdzić należy, co następuje:

W myśl ugody, zawartej między gminą m. Lwowa a gminą Zamarstynów dnia 2. sierpnia 1879 (uzupełnionej dodatkową ugodą z 9. stycznia 1906), tudzież w myśl Art. V. ustawy z dnia 18. grudnia 1881 Nr. 48 Dz. u. kr. ex 1883 — zostało Prawo propinacji na terytoryum gminy Zamarstynowa objętem okręgiem akcyzowym m. Lwowa, bez wynagrodzenia zniesione i gmina ta nie jest uprawniona na terytoryum powyższem pobierać na potrzeby gminne dodatki do podatku konsumcyjnego od trunków i innych artykułów konsumcyjnych. W zamian za to gmina m. Lwowa wspomnianymi umowami przyjęła na siebie obowiązek ponoszenia z własnych funduszków na określonym wyżej terytoryum gminy Zamarstynowa wydatków na policję lokalną, na urządzenie i utrzymanie publicznych środków komunikacyjnych, tudzież na policję ogniową, a nadto mieszkańcom włączonego do okręgu akcyzowego terytoryum przyznano takie same ulgi mytnicze, jakie przysługują mieszkańcom m. Lwowa.

Ponieważ ani wymienione w tej ugodzie, ani ustawa z roku 1881 nie zawierają postanowienia, że w razie zmiany wymiaru opłat lub wprowadzenia nowych opłat, ugody te tracą moc obowiązującą i że świadczenia gminy miasta Lwowa na rzecz Zamarstynowa mają być na nowo unormowane, przeto ze stanowiska prawnego protest gminy Zamarstynowa przeciw zamierzonemu wprowadzeniu opłat miejskich od wina we Lwowie pozbawiony jest wszelkiej podstawy.

Pozostaje jednak do rozpatrzenia kwestya, czy z uwagi na to, że stypulowane ugodą z r. 1879 świadczenia gminy m. Lwowa unormowane zostały odpowiednio do ustalonej wówczas wysokości opłat i dochodu z nich płynącego — byłoby może względami słuszności wskazane, aby strony interesowane poddały wobec zamierzonego wprowadzenia opłat od wina, odnośne ugody rewizyi i uregulowały wzajemny stosunek na nowo z uwzględnieniem okoliczności w tym wypadku mogących wchodzić w rachubę.

Wszelako w tym względzie słusznie zwraca uwagę Reprezentacya miasta Lwowa w swej relacyi z 31 października 1912, L. 140214, że wydatki, jakie gmina m. Lwowa wskutek wymienionych umów ponosi na rzecz Zamarstynowa, wzrastają stale i obecnie już kilkakrotnie przewyższają wydatki, ponoszone na ten cel w czasach po zawarciu

umowy, gdyż objętą okręgiem akcyzowym część sąsiedniej gminy traktuje gmina m. Lwowa pod każdym względem jako przedmieście Lwowa, które korzysta z kolei elektrycznej, z oświetlenia gazowego i z innych urządzeń postępowych, nadających tej części gminy wygląd o wiele korzystniejszy w porównaniu z częścią gminy, leżącą poza linią akcyzową.

Także zatem względy słuszności nie przemawiają za uwzględnieniem protestu gminy Zamarstynowa, co zresztą uznał już Wysoki Sejm, uchwalając w r. 1910 projekt ustawy o podwyższeniu opłat miejskich od napojów spirytusowych bez żadnego nowego wynagrodzenia dla gminy Zamarstynów, i c. k. Rząd, który mimo protestów tej gminy ów projekt ustawy przedłożył do Sankcyi.

Na podstawie powyższego przedstawienia sprawy, uznając w zupełności słuszność motywów, które skłaniają gminę m. Lwowa do starania się o zaprowadzenie opłat miejskich od wina,

Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy :

Adam Gołuchowski w. r.

Sprawozdawca.

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego :

Ustawa

o zaprowadzeniu opłat miejskich od wina, moszczu winnego i owocowego w król. stoł. mieście Lwowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Gminie król. stoł. miasta Lwowa przysługuje prawo pobierania miejskich opłat konsumcyjnych w następującej wysokości:

- 1) od wina i moszczu winnego w beczkach po 13 koron od hektolitra;
- 2) od wina we flaszkach po 26 koron od hl.;
- 3) od wina musującego t. zw. szampańskiego:
 - a) pochodzącego z krajów państwa austriacko-węgierskiego po 50 koron od hl.;
 - b) zagranicznego po 70 koron od hl.;
- 4) od moszczu owocowego po 3 korony od hektolitra.

Art. II.

Ustanowione w art. I. opłaty konsumcyjne pobierać się będą bezpośrednio przy wyrobie względnie wprowadzeniu od napojów w art. I. wymienionych, które w okręgu położonym wewnątrz linii akcyzowej (art. III.) będą wyrabiane lub do tego okręgu zostaną wprowadzone.

W części terytorium miasta Lwowa, która się znajduje za linią akcyzową, podlega opłacie miejskiej tylko wyszynk i sprzedaż wymienionych w art. I. napojów w ilości niżej 50 litrów, a to w ten sposób, że na wyszynkowane względnie sprzedane ilości wspomnianych napojów nałożone będą te opłaty, które według art. I. mają być pobierane przy wprowadzeniu tych napojów do terytorium położonego wewnątrz linii akcyzowej.

W tym względzie należy zastosować analogiczne przepisy normujące pobór ogólnego podatku konsumcyjnego od drobnej sprzedaży i wyszynku wina na prowincyi. Wymienione w art. I. napoje sprowadzone z terytorium położonego wewnątrz linii akcyzowej miasta Lwowa i tam przy wyrobie lub wprowadzeniu

podług art. I. już opłacone, jeżeli wywóz tychże nastąpił w sposób wskazany w § 9. rozporządzenia minist. z 10. czerwca 1883 L. 1462/min. Dz. u. kr. Nr. 56 ex 1883 nie podlegają ponownemu opodatkowaniu przy wyszynku i drobnej sprzedaży na terytorium miasta Lwowa położonem za linią akcyzową.

Art. III.

Ustanowione w art. I. miejskie opłaty konsumcyjne pobierać będzie gmina miasta Lwowa w całym okręgu zamkniętym rogatkami i linią akcyzową dla poboru rządowego liniowego podatku konsumcyjnego a zatem i na terytoryalnych częściach przyległych gmin wiejskich Zamarstynowa, Kleparowa i Kulparkowa, które należą do okręgu akcyzowego miasta Lwowa.

Gminy te nie są uprawnione w terytoryach właśnie co oznaczonych pobierać na potrzeby gminne dodatki do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego.

Art. IV.

Przewóz podlegających miejskiej opłacie konsumcyjnej napojów wymienionych w art. I. przez poborowy okręg miasta Lwowa (transito) jest wolnym od opłaty i ma być unormowany w myśl przepisów obowiązujących co do rządowego liniowego podatku konsumcyjnego.

Art. V.

Bliższe postanowienia pod względem poboru oznaczonych w art. I. miejskich opłat konsumcyjnych, tudzież co do organów do sprawowania tych czynności powołanych, jakoteż co do sposobu wykonywania kontroli przy poborze opłat rzeczonych za wartość w rozporządzeniu minister. z 10. czerwca 1883. L. 1462/min. Dz. u. kr. Nr. 56 ex 1883 wydanem do ustawy z 18. grudnia 1881, Nr. 48 dz. u. kr. ex 1883 będą miały zastosowanie w wypadkach niniejszą ustawą przewidzianych.

Przepisy dotyczące poboru i kontroli rządowego podatku konsumcyjnego w miastach zamkniętych od wyrobu i importu napojów, należy zastosować analogicznie do poboru i kontroli zaprowadzonych niniejszą ustawą opłat miejskich.

Art. VI.

O ile wymienione w art. I. miejskie opłaty konsumcyjne pobierałyby organa c. k. administracyi skarbowej razem z rządowym podatkiem konsumcyjnym, znajduje do przekroczeń zastosowanie ustawa karna o przekroczeniach skarbowych i przysłuży judykatura co do tych przekroczeń, organom i władzom powołanym do wykonywania przepisów ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych.

W innych przypadkach karane będą czyny i zaniedbania, przez które gminę miasta Lwowa o należącą się jej opłatę konsumcyjną ukrócono lub ukrócić usiłowano, jako przekroczenia

grzywnami równającemi się dwu do ośmiokrotnej opłacie, o którą wskutek przekroczenia gminę ukrócono lub na ukrócenie narażono.

W razie niemożliwości ściągnięcia grzywny nastąpić ma kara aresztu, przyczem za 10 koron wymierzyć należy jeden dzień aresztu.

Kara aresztu nie może przewyższać trzech miesięcy.

Do przeprowadzenia postępowania karnego powołanym jest w pierwszej instancji Magistrat miasta Lwowa i obowiązują przy tem przepisy o postępowaniu władz politycznych w sprawach karnych z powodu wykroczeń. Grzywny przez władze polityczne orzeczone, wpływają do kasy gminnej na rzecz funduszu ubogich miejscowych.

Art. VII.

Co do odwołania się od orzeczeń i zarządzeń Magistratu miasta Lwowa pod względem wymiaru i poboru, obowiązują postanowienia statutu gminnego.

Co do odwołania się od orzeczeń i zarządzeń karnych Magistratu obowiązują przepisy rozporządzenia minister. z 3. kwietnia 1855 Dz. u. p. Nr. 61.

Art. VIII.

Z dniem wejścia w życie tej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z 19. marca 1874 Dz. u. kr. Nr. 20.

Art. IX.

Przez czas trwania tej ustawy gmina miasta Lwowa nie może pobierać dodatku gminnego do c. k. państwowego podatku od wina.

Art. X.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. XI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.
